UNIVERZA V LJUBLJANI | AGRFT Akademija za gledališče, radio, film in televizijo

N.O

izpitna verzija pri predmetu Dramsko pisanje II

Avtorica: Karin Winkler
Mentorica: red. doc. mag. Žanina Mirčevska
Študijsko leto 2025/2026
Ljubljana, avgust 2026

Karin Winkler

N.O

Karin Winkler

N.O

©Karin Winkler
karin.winkler444@gmail.com
041/296-454

Ljubljana, avgust 2026

“Suffering is part of youth.
Pain is part of growing.

When you endure, you become stronger.”

Min Yoon-gi

DRAMSKE OSEBE

MAX
ALEN
LIZA
STELA

KATJA
JANJA

PRIZORI

1. *Sex, sweat and tears*
2. *Gremo mi po svoje*
3. *Na prepihu*
4. *Geotrikotnik*
5. *Psycho*
6. *House of cards*
7. *N.O*
8. *Klic*
9. *Jure*

1. SEX, SWEAT AND TEARS

Glup si.

Mrzla tla gimnazijskega stranišča.

Nesposoben si.

Voda kaplja iz prevrtane cevi - kap ... kap ... kap ...

Spet si vse zasral.

Poscana tla tega umazanega stranišča. Globoki vdihi in izdihi.

Mmhmm … ja … uhh-

Hlipajoč jok, komaj slišen, zaradi zvokov v sosednji kabini.

Ne upam dihat.

Sliši se odpenjanje oblačil, v steno prileti top udarec.

Fak … Jan- Ah …

Tum, tum, tum, tum, tum, tum ... Bitje srca. Prehitro.

O fak, a umiram?

Ubila me boš, hah … Pizda-

Bela roka panično išče žilo na vratu, da bi preverila utrip. Pritiska, tipa ... Ne najde je.

To bo to, infarkt me bo.

Kaj, a te bo … ah- kap?

Tresoče roke komaj privlečejo telefon iz žepa. Že želijo prsti pritisniti "Mama", ko se ustavijo. Ne more. Ne nje. Mogoče zdaj že ve. Zagotovo že ve.

In včeraj sta se skregala. Rekel je, da ne bo več govoril z njo.

Uh … Ah …

Klikne "Tata".

Javi, se, javi se, javi se, javi se,
javi se, javi se, javi se, javi se,
javi se, javi se, javi se, javi se,
prosim, prosim, prosim, prosim,
prosim, prosim, prosim, prosim,
prosim prosim, prosim-

Ja, tam- Mhmm, mhmm …

Nič.

Javi, se, javi se, javi se, javi se,
javi se, javi se, javi se, javi se,
javi se, javi se, javi se, javi se,
prosim, prosim, prosim, prosim,
prosim, prosim, prosim, prosim,
prosim prosim, prosim-

Fak, ah, ah, ah-

Panika švigne skozi njegovo telo. Nima več veliko časa preden bo umrl.

Huh, huh, huh, huh, huh-

To je to, izdihnil bo na tleh pofukanga gimnazijskega WC-ja, usranega od scanja, kr tipi ne znajo ciljat jebene školjke.

Strah me je.

Strah ga je. Za vse je on kriv.

Ti si kriv. Zguba si. Vsi te sovražijo.

Tko pofukano strah ga je.

Tko pofukano strah me je. Nočem umret.

Umrl bo, ker je razočaranje. Na svetu ni prostora za nekoristne ljudi.

Nekoristen sem.

Naravna selekcija: okolje izbira najkoristnejše lastnosti, ki bitjem v danem okolju koristijo za preživetje in razmnoževanje.

Noben ti ne more več pomagat.

Umetna selekcija: ljudje izbirajo organizme z lastnostmi, ki jih želijo ohraniti ali okrepiti.

Ljudje vedno izberejo najpametnejše.

Nisem dovolj pameten. Nikoli ni dovolj.

Uh, uh, uh, uh, uh, uh, uh-

To je to, vrhunec prihaja. Ljudje bodo izbrali!

Ah, ah, ah, ah, ah, ah, ah-

Nočem, da je konec. Bojim se umret.

Prepozno je!

Huh, huh, huh, huh, huh, huh-

Ni več poti nazaj! Umret moraš, da se rešiš!

Samo nikoli več na gimnazijo, Bog.
Če mi to obljubiš, me lahko vzameš.

Boga ni! Bog ne prisluhne nekoristnim ljudem.

O, Bog, samo še malo- Uh, uh, uh, Jan!

Trenutek je tu. Vse je odločeno!

Ne, ne, ne, ne, ne, prosim ne.

AH, AH, AH, AH, AH, AH, AHH-

(Vrata stranišča se z udarcem odprejo, noter plane ALEN.)

ALEN

Max!

(Pogleda naokoli, nato prisloni uho na vrata prve kabine.)

Max, si tle? Upaš odklenit?

(Spusti se na kolena in pogleda pod vrati.)

Pizda.

(Vstane in pobuta po sosednjih vratih.)

Alo, mrš ven.

(Sliši se hitro oblačenje oblačil, nato se vrata odprejo, ven pa vsa razmršena prideta fant in punca.)

Prou povsod se morste, živali.

(Par zavije z očmi, nato odide iz stranišča. Alen hitro spleza na školjko in se zavihti preko stene, ki ločuje kabini. Zagleda MAXA, ki zvit v kepo objokan sedi v kotu kabine. Z udarcem pristane poleg njega in si zatisne nos. Kabina zaudarja po bruhanju in scanju.)

Lahko bi vsaj počaku, da se ura konča.

(Počepne in pogleda Maxa.)

MAX

Sori. Pobruhan sm.

ALEN

(Odtrga malo WC papirja in obriše Maxa okoli ust.)

Vse okej.

MAX

Umm- mrl bom.

ALEN

(Vzame še več WC papirja, ga da Maxu, da si obriše solze, in začne čistiti tla.)

Vse bo v redu.

MAX

Ne. Ne, ne bo. Ne bo. Nnn-ne more bit.

ALEN

Kolko si pisu?

(Max mu ne odgovori. Alen vrže umazane papirje v školjko in potegne vodo.)

Te še vedno skrbi, zarat tizga, kar ti je rekla?

(Max ne odgovori.)

Pa ne bo te vrgla pred maturo. Ne upa si.

(Max skrije obraz v roke in sope. Alen mu poda še en kos WC papirja.)

Na, pihni si nos.

(Max si obriše nos, a še vedno joče.)

Lej, lepo boš šou do nje in jo prosu za še eno šanso.

MAX

Ne … Nn- ne morem. Rekla jj-e-

ALEN

Veš, kolkokrat ti je že rekla, da boš padu, pa si še vedno tle.

MAX

Vse sm zasral … Mama me bo spe-spett-

ALEN

Ne serji. Briga te za starše. Še tri mesce in pole via Ljubljana.

MAX

Ne, če ne nrdi-im mm-mature. Fakk-kk no, ne morem še enga ll-leta na tej gim-gimnaziji. Odfukalo se mm-mi bo, štekk-kaš? Če ne grem stran od tukk-ki. Odfukalo se mi bo in poll-

ALEN

Vse bo v redu, samo-

MAX

Ne! Ne bb-bo, okej?! Ni ok-okej, ni- Nč si ne zapomnem in pol-ll- Pa fakk-king stalno me gg-gleda in-

ALEN

(Ga objame.)

Ajde, dihej …

(Max posmrka v njegovo ramo, nato ga odrine stran. Alen zavzdihne, odtrga še en kos WC papirja in mu ga poda. Max si pihne nos, nato se nasloni s komolci na kolena in globoko diha.)

Sej ti bomo pomagali. Za eno dvojko bo že zneslo.

MAX

Ne bo pp-pomagalo …

ALEN

Itak da bo. Stela je že nrdila cel plan učenja. Če se danes in jutri cel dan učimo, ni šanse da pademo.

MAX

Pa sej sm se tut zdej učil-ll, samo ne- nne gre-

ALEN

(Ga prime za tresoče roke.)

Ej, v redu je, ne se tolk sekirat. Sej je sam ena glupa matematika.

MAX

Ne smem past. Ne ss-spet.

ALEN

Ne boš. Samo najprej moreš it do prof in jo prašat, če lahko pišeš z nami v petek.

MAX

(Iztrga roke iz Alenovga prijema in zmaje z glavo.)

No way. Ne morem.

ALEN

Ne serji, itak da upaš.

(Max odkima in začne spet hlipat.)

Ne jokat, no.

MAX

(Se obriše z roko po obrazu.)

Odjebi.

ALEN

Kaj je zdej narobe? Pa ne, da se je bojiš?

MAX

Ne, samo … Nikol mi ne bo pustila in- inn-

ALEN

In kaj? Vrjemi, ne bo srala za zadnji test.

(Max nič ne reče, samo hlipa.)

Nočeš da bo čimprej konc?

MAX

Ja …

ALEN

No, pole nehi bit taka pička in greva. Prej ku to nrdiva, prej se lahko greva učit v Kejv.

MAX

Boš šou z mano?

ALEN

Ja, alo. Vstani.

(Max vstane, Alen mu obriše solze z obraza.)

Boljše?

MAX

(Pokima in strese z glavo.)

Plis … Ne povedat nobenmu. Za to zdej …

ALEN

Ne bom.

2. GREMO MI PO SVOJE

Stara lesena baraka, do katere se pride po ozki makadamski cesti. Na eni strani vinograd, na drugi pa gozd, ki ga od barake ločuje deroča reka. En notranji prostor; noter zbledel moder kavč, polit od vina ali piva, luknja v tleh, kamor se spravlja pijačo, da ostane mrzla, in en star tepih, zalepljen na tla z lepilnim trakom.
Spredaj majhna terasa, okrašena z barvnimi božičnimi lučkami, ki skoraj ne delajo več. Ob straneh klopi, na sredini pa velika lesena miza. Tik nad vhodom obešena zastava, na kateri z velikimi črkami piše: KEJV.

STELA, LIZA, Alen in Max sedijo za mizo. Stela in Alen zagreto debatirata, Liza po mizi kotali nogometno žogo, Max pa si zvija čik. Poleg Stele stoji bela tabla na kolesih.

LIZA

(Vstane in udari z žogo v sredino mize.)

Js predlagam, da zakurimo šolo.

ALEN

Ti si nora.

STELA

Liza, lihkar smo nrdili načrt, da se bomo učili-

LIZA

(Pokaže na Maxa.)

Ti res misliš, da bo ta pička zdelu zarat enga plana učenja? Kolk si že pisu? 8%?

MAX

Pička ena-

(Si sezuje čevelj in ji ga vrže v glavo.)

35 sm pisu.

LIZA

Samo? Ne morem vrjet, da ti jo je dejansko ratalo prepričat za petek.

ALEN

Tut ti nisi dosti na boljšem.

LIZA

Hvala, Alen, kr se spravljaš na šibkejše.

STELA

Dosti. Nehte spet s temi vašimi glupimi prepiri.

LIZA

No, whatever, js sm vseeno za to, da nrdimo nekej konkretnega.

ALEN

A ni tko, da če je potres al neki, se ne piše testa?

STELA

Mislim, da je to v primeru, da nekdo umre.

MAX

(Si prižge čik.)

Se javljam.

ALEN

Nehi.

LIZA

Pa sej je ta en lahko tut profesorca, ne?

ALEN

Ti boš še v zaporu prstala.

STELA

Ni blo lih zdej po televizji, da so na neko šolo klicali, da je bomba, pa so cel pouk odpovedali?

LIZA

No, vidiš, eni so nas prehiteli.

ALEN

Tko al tko moreš zdelat ta test, če hočeš na plesni faks.

LIZA

Bom šla pa na tisti glup FDV. Briga me.

ALEN

A nisi nazadnje rekla, da ti bosta starša financirala?

LIZA

Kurac. Onadva bi rajš, da skippam eno leto, ku pa da grem študirat ples.

STELA

(Gleda na telefon.)

Aha! Tukej je. *“Prekinjen pouk v Novi Gorici: zaradi grožnje z bombo evakuirali 800 ljudi.”*

(Alen in Liza ji pogledata v telefon.)

ALEN

Kaj je to?

STELA

Ah, mama mi je rekla, nej followam RTV, da bom bolj razgledana.

LIZA

Ej, Stela, to je bolj neki zate. *“Perfekcionizem, ki ubija: akademski pritisk kot temna plat uspeha v Južni Koreji.”*

ALEN

(Klikne na članek in bere naprej.)

“*Južna Koreja je tretja po vrsti glede na število samomorov na svetu. Vse večji je predvsem odstotek samomorov mladih, za katere je eden od glavnih razlogov prav pritisk, ki ga doživljajo v šolah in-”*

LIZA

Ej, Max, a se boš ti tut vrgu skoz okno, če to rukneš?

ALEN

Pa ti si čist zjebana.

MAX

Ste kdaj razmišljali, da bi se …?

(Vsi se ozrejo k Maxu.)

LIZA

Kaj? Ubili? Jaaa, veš, kolkokrat sm se hotla sam zarad matke.

MAX

Ne, ampak tko … Resno.

(Vstane in gre kadit na rob terase.)

ALEN

Itak da ne.

STELA

Meni bi blo pomoje preveč scary.

LIZA

A nemoj. Pussica ena.

MAX

Pomoje je najboljše, če se z nekje vržeš.

(Vsi so nekaj sekund tiho in razmišljajo.)

STELA

Ampak kaj če prstaneš na betonu namesto, ne vem – v reki?

LIZA

To bi se samo tebi zgodilo.

MAX

Ampak malo kul pa mora bit. Ta … adrenalin, k ti šiba po žilah.

STELA

Nism prou sure …

LIZA

No, itak ne bo noben od vas mel prilike, da si sam izbere smrt. Prej nas bo kaka bomba ubila.

ALEN

Ti si res fuknjena.

LIZA

Js, ja. Lih zadnjič sm na insta vidla, da bo 3. svetovna.

STELA

Guys, a bi lahko zdej šli še enkrat skozi načrt, kr morem pole it.

ALEN

Prou, pejmo. Max.

MAX

Ni mi treba pomagat.

LIZA

(Se usede nazaj za mizo.)

Nehi ga srat. Pole boš pa jokcal, kr boš še eno leto tle.

STELA

Liza. *Vsi* si bomo pomagali, okej? Torej …

(Pokaže na prvo točko na tabli.)

Začnemo ob petih zjutro.

LIZA

Tko zgodi? Js pridem ob sedmih.

STELA

Dobro, Liza pride bolj pozno. Js lahko zjutri razlagam logaritme, ob devetih pa prevzame-

LIZA

Zakaj se mormo sploh učit te jebene logoritme?

STELA

Lizaaa.

ALEN

Misliš logaritme.

LIZA

Kaj?

ALEN

LogAritme. Z a-jem.

LIZA

Kurac z a-jem. Tej prfoksi se obnašajo, ku da bomo z njimi plačevali hrano. “Dejte mi prosim 1 logx2 kg jabolk.” Najbolj neuporaben shit, kar sm ga vidla v lajfu.

STELA

Se strinjam, ampak lahko plis gremo naprej?

LIZA

Ja, ja.

ALEN

Js ne morem prevzet učenja že ob devetih, kr sm v kafiču do desete.

STELA

Še vedno delaš tam?

LIZA

Z nečim se ja more oddolžit fotru, če mu že dela sramoto z gimnazijo.

ALEN

Zadnjič mi je reku, naj grem rajš delat na gradbišče.

MAX

On je nor.

(Vsi za sekundo utihnejo)

STELA

A mu ni že zadosti, da delaš tri jobe? Kolko denarja še hoče?

ALEN

Njemu se samo zdi vse brez veze.

MAX

No, naj se jebe.

(Odvrže čik na tla.)

LIZA

(Vstane in udari s pestjo po mizi.)

Tko je. Naj se grejo vsi jebat!

STELA

Če bi vidva zamenjala družine, bi blo lowkey perfektno.

LIZA

Ja. Maxova mama bi si končno odpočila živce, kr bi z Alenom uresničla svoje akademske sanje, Max bi pa lahko skidnu s te jebene luknje in šou-

ALEN

Delat na gradbišče.

(Vsi razen Maxa se zasmejijo.)

MAX

(Se obrne in pride do mize.)

Zakaj se sploh tko trudiš?

ALEN

Kdo? Js?

MAX

Ja. Stelo še štekam, kr hoče prist na pravno-

LIZA

Popravek, njena mama hoče, da gre na pravno. Gospa ravnateljica jasno noče, da njena popolna hčerka pristane v isti luknji, kot je ona.

STELA

Tiho bodi.

MAX

(Alenu.)

Kaj pa ti?

LIZA

Torej še ne veš, a?

(Stopi za Alenov hrbet in ga kot ponosen oče stisne za ramena.)

Naš Alen se je kljub očetovim grožnjam vpisal na psihologijo.

STELA

Kaj? Res?

LIZA

Ja, ja, ja. In zdaj mora naš Alen zbrat 100 in 1 % + diamantno maturo, da bo lahko pobegnu v Maribor na svoj sanjski študij.

ALEN

Dosadna si.

MAX

(Tišje.)

Si mu povedu?

ALEN

Ne.

(Max pokima in si prižge nov čik.)

STELA

(Vstane in začne svoje stvari spravljat v šolsko torbo.)

Dobro, udam se. Samo poslikejte si tablo in bodte točni. Alen, ti lahko prevzameš, ko končaš.

ALEN

Prou. Gremo zdej. Vsak po svoje.

LIZA

"Vsak je, kar je, kam gre, ne ve, gre pa vsak po svoje-"

STELA

Že spet?

LIZA

"Kdor zna, zna,
in mi znamo!"

ALEN IN LIZA

"-brez kril, v gradu,
spimo, letimo!"

STELA

(Na polno zafuša.)

Spimo letimoooooo!

VSI TRIJE

Spimo letimooooooo!!!

MAX

(Ugasne čik na tleh in si da na rame šolsko torbo.)

Pičim js.

LIZA

Lej ga, pičkica piči.

(Max ji pokaže sredinca in se začne odpravljat.)

ALEN

Čakej, Max!

(Hitro vzame svojo torbo.)

Ajde, se vidmo jutri!

STELA

Prneste tut kej zajest, kr nimamo nč več tle.

LIZA

Ne pozabte, da če to ne uspe, lahko še vedno zakurimo šolo!

ALEN

(Zavije z očmi in steče za Maxom.)

Ej, čaki me.

(Max brez odgovora nadaljuje pot in brca kamenčke.)

Si okej zdej? Starši že vejo?

(Max skomigne.)

Če ne boš zdržal, me pokliči in se dobiva tle. Lahko tut prespiva.

(Nekaj sekund v tišini hodita.)

MAX

Bo tvoj spet doma?

ALEN

Ne vem.

(Premor.)

MAX

Te še …

ALEN

Ne.

(Premor.)

Zadnje čase ne.

(Premor.)

MAX

Kul.

(Prideta do razpotja.)

ALEN

No, grem js tle. Se vidmo jutri. Pa res, ne se sekirat.

MAX

Ajd.

3. NA PREPIHU

Maxova soba. Skozi okno sijejo še zadnji žarki sonca. Kjer bi morala biti vrata, je samo luknja, ki gleda na hodnik. Max sedi pri mizi in piše v zvezek. Vsake toliko klikne na ekran svojega telefona in preveri uro. Kmalu se zasliši zvok ključavnice. Max trzne. Vhodna vrata se z glasnim treskom zaprejo. Max ponese pest k ustom in si začne gristi členek.

KATJA

A lahko enkrat pridem v hišo, brez da se skor ubijem zarat čevljev?!

(Max za sekundo zapre oči, vdihne, nato piše naprej.)

Max!

(Zaslišijo se trdi koraki po stopnicah.)

S čim se moram js zdej ubadat …

(Na vhodu v sobo se pojavi KATJA. Lase ima razmršene, oblečena je v obleko.)

Takoj pejdi dol.

(Max je ne pogleda.)

Mojca je klicala.

MAX

In?

KATJA

In? Isto stvar se učiste že 4 leta in ti še vedno ne moreš dobit pozitivne? Komu js plačujem inštrukcije?!

(Pride do mize in začne grabiti Maxove zvezke.)

MAX

Kaj delaš?! Učim se!

KATJA

Učil se boš u kuhni.

(Pograbi zvezke in gre ven iz sobe.)

MAX

Ou!

(Steče za njo.)

Sej mi je pustila, da grem pisat v petek!

KATJA

(Hodi po stopnicah. Max ji sledi.)

Še dobro! Spis za slovenščino je čez pol mesca. Če to zdej padeš, se lahko kr poslovíš od mature.

MAX

Spet to!

KATJA

Nekdo ti mora ubit malo pameti v glavo. Kaj bo šele pole matura? In faks. Tm se ne boš mogu več zafrkavat.

(Prideta v kuhinjo. Katja odloži Maxove zvezke na mizo in mu odmakne stol. Max se ne usede.)

MAX

Pa a si ti zmešana? Js da se zafrkavam?

KATJA

(Si sleče jopič in ga vrže na stol.)

Če bi malo manj bulu v telefon-

MAX

A se lahko plis ustaviš? Sploh ni to, štekaš?

KATJA

(Zaviha rokave, gre do hladilnika in iz skrinje vzame zamrznjeno juho.)

Srednja šola je minimum, k ga vsak zmore.

MAX

Ja, maybe kaka poklicna, ne pa faking gimnazija.

KATJA

(Iz omare vzame lonec in da zamrznjeno juho noter.)

Za vsako stvar se je treba potrudit. Za gimnazijo pač malo bolj.

MAX

Okej, ajmo. Bejži jo ti delat, če je tko lahka.

KATJA

(Položi lonec na kuhalno ploščo in se obrne k Maxu.)

Js sm svoje opravla. In to z zlato maturo. Misliš da mi je blo lahko? Js sm se glih tko mogla učit. Pa nism nč jamrala.

MAX

Ti in tvoja zlata matura. Briga me za njo, okej?!

KATJA

Samo kričat znaš. Leon nrdi vse sam od sebe. Nč ga ni treba prosit.

MAX

Pa smo spet tle. Zakaj si me pole sploh rodila? Pusti me na miru in pejdi njemu težit. Pizda …

(Si pomane obraz in se sprehodi po kuhinji.)

KATJA

Lahko preklinjaš kolkr češ, še vedno se boš mogu učit. Vse kar te prosim je, da dobiš 2. Ne pričakujem več.

MAX

Seveda! Ona *zdej* ne pričakuje več. Zakaj si me pole sploh poslala na to glupo gimnazijo, če itak nč ne pričakuješ?! Da morm js zdej zarat tebe doživljat tle nek stres-

KATJA

Lepo te prosim, ti še niti ne veš, kaj je stres.

(Se obrne nazaj in prižge kuhalno ploščo.)

MAX

A ti pa veš? Lepo oddelaš teh bogih 8 urc in pole si fraj. Ne pa ku js tle 24 ur na dan za to mizo!

KATJA

(Se obrne k Maxu.)

Lej, res nimam živcev še zate. Cel dan sm delala in zdej se morem še s tvojimi neumnostmi ubadat.

MAX

Kaj pa tolko delaš, če si pole samo živčna.

KATJA

Kaj pa bom? Samo posedala in delala špeh ku ti? Eni si tega ne mormo prvoščit.

MAX

Js se učim! In samo da veš, da bi rajš delu na gradbišču, ku pa se učil te glupe enačbe, k mi bojo en kurac pomagale v lajfu.

KATJA

In ti zdej misliš, da lahko greš kr tko delat tja? Edino police lahko greš skladat v Lidl. Tm ne manjka mest.

MAX

Ti prou uživaš, a? Me tko zafrkavat v glavo?

KATJA

To je realnost. Nikamor ne boš pršu brez šole.

MAX

Prou! Pa ne bom.

KATJA

In kako misliš, da boš preživu? Veš ku je drago zdej življenje? Še neki let si tukej in pole si boš mogu začet sam plačavat.

MAX

Sej mam keš.

KATJA

Maš ja. Od česa? Uni tvoj prijatelj, kaj je že … Alen. Vsak dan ga vidim delat v centru. Kadar je gužva, dela in kadar je ni, se uči. Ne pa ti tle.

MAX

Pole ga pa posvoji! Stalno samo druge omenjaš. Briga te zame!

KATJA

Ker se drugi dejansko trudijo.

MAX

In js se ne trudim? Kdo the fak se pa pole uči po cele ure tle u tvoji hiši?! Še vrat ne smem met v sobi!

KATJA

Kričanje ne bo prou nč pomagalo.

MAX

Do Leona si skoz prjazna, na mene se pa stalno znašaš. Prou nč mi ne pomagaš!

KATJA

Ne pomagam?! Kdo je klical tvojo razredničarko, da ti pusti it pisat test v petek? Kdo ti je zrihtal inštrukcije?!

MAX

Itak ne pomagajo!

KATJA

To ni moj problem! Js mam tut svoje obveznosti, ne morem ti stalno pomagat. Kej moreš tudi sam.

MAX

Sami izgovori. Za Leona pa lahko vse, a? Samo js sm problematičen. Jebi se!

KATJA

Ne misli si, da tako govorjenje ne bo melo posledic. Tle se smilit samemu sebi … Če misliš, da bom pustila, da se ponovi tisto iz prvega letnika, se gladko motiš.

(Gre iz kuhinje.)

MAX

(Oči se mu zasolzijo, izdihne in stisne pesti. Zgrabi telefon in šolsko torbo ter steče za njo.)

Še enkrat mi omeniš tisto iz prvega letnika in bom-

KATJA

In boš kaj?! Kaj boš naredu? A sm js kriva?!

MAX

Ja! Ti si kriva! Ves čas me samo neki jebeš v glavo. Skoz, skoz, skoz. Nikoli ti ni nč dovolj!

KATJA

To je to. Takoj da se mi greš učit in da ne slišim ene besede! In dokler ne boš znal, ne boš šou spat!

MAX

Sovražim te!

(Obrne se in steče do vhodnih vrat.)

V Kejv se grem učit.

(Steče ven.)

KATJA

Takoj, da mi prideš nazaj! Jutri maš sestanek s psihologinjo in samo pazi se, če me bojo klicali iz šole, da te ni blo!

4. GEOTRIKOTNIK

Kejv zgodaj zjutraj, ko je še tema. Miza je polna zvezkov, raztresenih pisal in popitih energijskih pijač. Max sloni s komolci na mizi, prste ima položene na sencih, oči ima zaprte. Stela si zapisuje v zvezek.

MAX

Polinom je naravna-

STELA

Realna.

MAX

Polinom je *realna* …

(Premor.)

STELA

F.

MAX

Funkcija?

STELA

Ja … Naprej.

MAX

Polinom je realna funkcija naravne-

STELA

Realne.

MAX

Realne … Fun-

STELA

Spremenljivke.

MAX

Fak.

STELA

Polinom je realna funkcija realne spremenljivke, oklepaj …

MAX

Oklepaj … Naravna-

STELA

Ne.

MAX

N …?

STELA

Ne. P je.

MAX

Kje je pa pole naravna?

STELA

Ni naravne, tisto je drugo. Polinom je realna funkcija realne spremenljivke, oklepaj p: R —> R, zaklepaj-

MAX

Faaaaaaaaaak.

(Nasloni se nazaj in si zakrije usta z rokami.)

STELA

Kaj je, no? Sej ti gre dobro.

MAX

Ne morem si zapomnt, razumeš? Že celo noč to ponavljam in še vedno ne znam!

STELA

Poskusi čene-

MAX

In še faking geotrikotnik sm pozabu doma. Jebem majku …

(Vstane in začne hodit gor in dol po terasi.)

STELA

Ti posodim mojga?

MAX

Ne, hvala.

(Gre do mize in začne brskat po torbi. Ven privleče belo škatlico.)

STELA

Kaj je to? Ne mi rečt, da si jih spet ukradu mami.

(Max si vsuje dve tableti na roko in jih popije.)

Max … Sploh ne veš, kaj nrdijo.

MAX

Sam proti stresu so. In dejansko pomagajo.

(Stela je tiho.)

Ne skrbi. Sej pazim.

STELA

To vsi rečejo …

MAX

Sori. Samo … Nč nism spal. In še včerej me je mama razjezila in sm čist …

STELA

Kaj pa je blo? A glede testa al …?

MAX

Ma v vse se more jebeno vtikat. In pole še omeni prvi letnik, k prou ve, da me bo razkurla.

STELA

Še vedno s tem teži?

MAX

Kaj pa? Ženska še zdej čuti sramoto. 4 leta so že od tega. Fak, res!

STELA

Sam pusti stat.

MAX

Ne morem, okej? Že tko se mi meša od vsega učenja in pole še ona tm-

STELA

Lej, najprej se umiri in se lepo uči. Sej že dosti znaš.

MAX

Najrajš bi se nekam zakopal in počaku, da bo konc.

STELA

Samo ne bo. Še dolgo ne.

MAX

Bravo, zdej si pa slišat ku ona. In še faks, in še služba …

STELA

Moreš priznat, da ma prou.

MAX

Kurac ma prou.

STELA

(Zavzdihne in vstane.)

Dobro. Vidim, da rabiva 5 minut odmora.

(Gre do roba terase in pokaže Maxu naj se ji pridruži.)

MAX

(Zavzdihne in se nasloni na sosednji steber.)

Ti … si v redu?

STELA

Ja …

MAX

Lažeš.

STELA

V redu sm.

(Nekaj časa v tišini gledata v sonce, ki počasi prihaja izza hriba.)

MAX

Mogoče bi mogli res zakurit šolo.

STELA

Pa ne spet s tem.

MAX

Sej ne zares. Lih tolko, da odpovejo pouk.

STELA

In ti zdej misliš, da boš lahko nadzoroval požar?

MAX

Če bi v WC-ju …

STELA

Fuknjen si.

MAX

Stela … Moreš mi pomagat.

STELA

Sej *ti* pomagam. Ampak ne s takimi neumnostmi.

MAX

Vem, da je neumno, ampak meša se mi, razumeš?

(Se sprehodi po terasi.)

Ves čas si pravim, da bo okej, da bom že nekako …

(Premor.)

Kurac bom. Samo ka pomislim na petek, hočem bruhat …

(Z rokami si podrgne po obrazu.)

STELA

Štekam, samo-

MAX

Potem mi pa pomagej. Prosim.

STELA

Oprosti. Ne morem tvegat.

MAX

Prou. Sm mislu, da lahko vsaj nate računam.

(Gre do mize in začne pospravljat svoje stvari.)

STELA

Okej, hvala, ka mi daješ slabo vest.

MAX

Veš kaj? Najslabš je, kr zgleda, ku da sm edini, ka se faking sekira. Ku da se samo meni zdi, da je tko resno.

STELA

To ni res.

MAX

Ja pa je! Tle se mučim ku kreten, Liza pa se tm zafrkava, ku bo šla na FDV.

(Prime zvezek in ga vrže na drugo stran mize.)

Marš v kurac vse!

STELA

Sej veš, da samo fejka. Včeri sm jo klicala in mi je dvignla med jokom, tko da veš, da so mogli doma spet kej težit. Alen cele dneve dela in še prenaša tastarega, ka je itak zjeban …

MAX

Sej bo prej al slej umru od alkohola.

STELA

Kar hočem rečt je, da se vsi sekiramo. Nobenmu ni lahko. Tko da res ni kul, da zdej krivdo vališ na nas.

MAX

Tebi ni lahko? Povej mi, kdaj si nazadnje dobila manj ku 90%.

STELA

Ne bom se zdej s tabo kregala o tem. Vsak ma svoje cilje.

MAX

(Se pomakne proti Steli.)

Ja in js morem it od tukej, štekaš?! Doma ne morem niti dihat več. Niti vikend ne pomaga, da pridem k sebi. Pizda, ponoči se tresem, kr me je strah it v šolo.

STELA

Max-

MAX

Ti sploh veš, da se bojim da padam v faking depresijo, moja mama pa mi niti ne vrjame? Zato *morem* it stran … Delat. Neki kar dejansko hočem. Kar mi bo pomagalo.

STELA

Lej, žal mi je-

MAX

Ne! Očitno ti ni. Očitno bi rajši, da ponavljam. Da ne grem na muturo in sm še eno leto tuki. Fak, Stela, res!

(Prime se za glavo in naredi krog po terasi.)

STELA

Nehi se zdej jezit name! Veš, da sm vedno tle zate, ko kej rabiš, ampak požara ti pa faking ne bom pomagala zakurit!

MAX

Zakaj ne razumeš, da je to moja edina možnost?!

STELA

Oh, please. Zdej si pa že dramatičen. En glup test je, Max.

MAX

Glup test? *Ti* boš meni govorila? Če bi bil tko glup, ne bi bil zdej v tem sranju!

(Brcne v steno barake.)

STELA

(Se pomakne korak nazaj in ga opazuje.)

Nehi. Strašiš me.

MAX

(*S čelom se nasloni na steno barake in zapre oči.)*

Pizda …

STELA

Max …

MAX

Pusti me, okej?!

STELA

Pretiravaš.

MAX

No, in lih o tem govorim. Da sm dejansko faking edini, k se sekira za ta kurčev test!

(Pograbi jakno in telefon ter se odpravi.)

STELA

Kam greš? Dej nehi se zafrkavat in pridi nazaj! Zdej bojo pršli ostali!

(Max se ne ozre.)

Kreten.

5. PSYCHO

Max teče po praznem šolskem hodniku. Slišijo se njegovi težki koraki in zasoplo dihanje. Priteče do steklenih vrat, ki vodijo k pisarnam in mu zapirajo pot. Poskuša jih odpreti, a so zaklenjena. Pogleda po zidu in vidi napravo za kartico.

MAX

Fak.

(Potolče s pestjo po steklenih vratih, tako da se steklo nevarno zatrese.)

Hàlo! Ódprte.

(Še enkrat potolče.)

Hàlo! Notr morm!

(Vrata na levi se odprejo in ven pride podravnateljica JANJA. Oblečen ima moder kostim, lase ima umetelno skodrane in trikrat prešpricane z najmočnejšim lakom, tako da se med njeno hojo ne premakne niti pramen. Prav tako trd je njen sicer sijoči nasmešek, s katerim se pomakne proti Maxu. Edino, kar izstopa na njeni beli koži, sta vijolični senci pod njenimi očesi. Kartico, ki jo ima obešeno okoli vratu, prisloni na zid in odpre vrata.)

JANJA

Živijo, kako ti lahko pomagam?

MAX

Mudi se mi.

(Se že želi preriniti mimo Janje, a ga ustavi.)

JANJA

Te lahko najprej vprašam, koga iščeš?

MAX

Do psihologinje morm. Nujno je.

JANJA

Če se ne motim, je Sanja zbolela-

MAX

Ne. Poslušte, zmenjen sm. Zamujam-

(Se spet želi prerinit mimo, a mu Janja zapre pot.)

JANJA

Ni je danes tukaj.

MAX

Ja, je. Je tukej, kr sva zmenjena. Pizda-

(Stopi na prste in gleda proti koncu hodnika.)

JANJA

Prosim, če se ustaviš in se umiriš.

MAX

Zamujam, kaj ne štekaste?! Morm bit tam. Ve, da pridem.

JANJA

(Nasmešek ji trzne).

Dobro. Počakaj tu, grem pogledat.

MAX

Ne! Čakte-

(Preden se uspe preriniti noter, Janja zapre vrata in se počasi odpravi po hodniku navzdol.)

Hàlo! Pridte nazaj!

(Jezno potolče po vratih.)

Fak!

(Pogladi si lase nazaj in začne nemirno hoditi gor in dol pred steklenimi vrati.)

Nesposoben si.

Fak.

Vse si zasral.

Faaak!

(Udari s pestjo v nasprotno steno, nasloni čelo na zid in nekaj sekund globoko diha.)

Ni več časa.

(Obrne se in pogleda skozi steklena vrata.)

Kam je šla zdej, pizda?

(Jezno tolče po vratih.)

Hàlo!

(Medtem ko še naprej udarja po vratih, priteče nazaj Janja, vidno razdražena. Odklene vrata.)

JANJA

Kaj ne razumeš, da ne smeš tolčt po vratih?!

MAX

Kje je?

JANJA

Kot sm že rekla, je danes ni-

MAX

(Se zasmeje in z roko prime vrata.)

Vi ste res fuknjeni.

JANJA

Prosim, če spustiš vrata in se umiriš. Čez pet minut imam pomemben sestanek in moram-

MAX

Briga me za vaš pofukan sestanek!

(Odrine vrata in se prerine mimo Janje. Začne teči po hodniku, Janja pa za njim.)

JANJA

Stop! Da se takoj spraviš nazaj.

(Max naglo odpre ena od vrat. Pisarna je prazna.)

No, kaj sm rekla? Zbolela je.

MAX

Ne. Ne more. Zmenjena sva. More mi pomagat.

(Začne razburjeno hodit po pisarni.)

JANJA

(Zaskrbljeno pogleda po hodniku.)

Takoj da greš nazaj ven! Če karkoli rabiš, jo lahko vprašaš, ko pride nazaj. Najverjetneje v ponedeljek.

MAX

Vi res nč ne štekaste. Ne morem čakat do pondelka! Jutri mam test.

(Hodi gor in dol in globoko diha.)

Fak. Faaaaak!

JANJA

Iz katerega razreda si? Če hočeš, lahko grem po tvojo razredničarko-

MAX

Ne! Nikamor ne hodit. Ona mi ne zna pomagat.

(Nasloni glavo na steno, roke položi za vrat in globoko diha.)

JANJA

Dobro, poglej. Zdaj bom imela sestanek in-

MAX

(Se dvigne in se približa Janji.)

Vi ste podravnatlca, ne? Vi mi lahko pomagaste.

JANJA

Zelo rada, a trenutno imam veliko drugih stvari, za katere moram-

MAX

K so bol pomembne od faking učencov?!

JANJA

Ne, narobe si razumel. Vedno rada pomagam, ampak-

MAX

(Se ji še bolj približa.)

Ampak kaj?! To je vaša služba! Zakaj ste pole sploh tle, če mi ne morste pomagat?!

JANJA

To ni res-

MAX

Ja pa je! Briga vas! Vse vas faking briga za to, al sm v redu!

(Se obrne in zaokroži po pisarni.)

JANJA

Vedno smo tu, če karkoli rabiš, ampak-

MAX

Ne! Lih obratno! Nikoli nobenga ni tle! Vsi ste preveč zaposleni, da bi se lahko ukvarjali z jebenim kurcem, ku sm js!

JANJA

(Se prestopi in si popravi lase.)

Priznam, da včasih ne zmoremo vsem pomagat, ampak to je zato, ker imamo tudi mi polno drugih stvari, ki so zelo pomembne in-

MAX

(Udari s pestjo v steno.)

Potem pa neki spremente, pizda! Ne pa da mi pole trpimo, ker vi ne morste hendlat vaših obveznosti.

JANJA

(Umakne pogled.)

No, mogoče boš pa ti spremenil sistem, da bomo imeli dovolj časa za vse.

MAX

Torej boste samo čakali, da vas nekdo reši?! Rajši se ubijem, ku da pridem delat v to luknjo ku vi!

JANJA

(Ga spet pogleda in zravna svojo držo.)

Potem pa iskreno upam, da boš sam na boljšem. Ne pozabi pa, da nikjer ni popolno. Le malo ljudi uživa v svoji službi.

MAX

(Se ji začne počasi približevat.)

A mi slučajno groziste? Fuknjeni ste!

JANJA

Okej, zdej se pa ustavi. Razumem, da si jezen, ampak ne moreš tako govorit-

MAX

Briga me, razumeste?!

JANJA

Če se ne umiriš, bom morala poklicati varnostnika-

MAX

(Se sprehodi po pisarni in se z rokami nasloni na mizo.)

Neuporabni ste. Vsi ste faking neuporabni!

JANJA

Okej, to je to. Klicala-

MAX

Tiho!

(Zapre oči in globoko diha.)

Samo za sekundo bodte jebeno tiho.

JANJA

(Zavzdihne, vzame telefon iz žepa, gre na hodnik in pokliče.)

Hej, Goran. Ne, ne. Ni to. Tu imam enega … Ja, ne vem iz katerega letnika je. Lahko prosim-

MAX

(Zasliši pogovor, se odrine od mize in steče na hodnik. Gre do Janje, jo zgrabi za roko in ji izpuli telefon iz roke.)

Pizda, a nism reku, da ne klicat?!

JANJA

Au, spusti! Goran!

MAX

Koga ste klicali?! Fak! Fak, fak, fak!

(Max se ozira naokoli, utripa z očmi, čelo ima čisto prepoteno.)

JANJA

Poslušej, spusti me in lahko-

MAX

Ne! Vse boste uničli!

JANJA

Pomagala ti bom, okej? Samo spusti že enkrat, preden kdo-

(Po hodniku pride Alen. Ko zagleda situacijo, hitro odloži papirje, ki jih nosi, s kartico, ki jo drži v rokah, odklene vrata in steče proti njima.)

ALEN

Max? Watafak se dogaja?!

MAX

Poklicala je-

ALEN

(Zgrabi roko od Janje in jo poskuša odtrgat iz Maxovega prijema.)

Kaj si nor?! Spusti jo!

JANJA

Alen, ne vem, kaj mu je. Teči po Gorana, da-

ALEN

Spusti jo, kreten!

(Alen povleče Janjino roko iz Maxovega prijema. Janja si s spačeno grimaso pogladi zapestje.)

MAX

Kaj-

ALEN

Vrni telefon.

MAX

Ne morem-

ALEN

Dej ji ga faking nazaj, debil!

(Iztrga telefon iz njegove roke in ga da Janji.)

JANJA

(Si popravi jopič.)

Sploh veš, da bi te lahko prijavila na policijo?

MAX

Nehte jebeno grozit da-

ALEN

Šuti!

(Se obrne k Janji.)

Pardon. Zadnje čase je malo … težko.

JANJA

Ja … Razumem.

ALEN

Se opravičujeva.

(Maxu.)

Opraviči se.

MAX

(Požira slino in se ščipa v nogo.)

Fak.

JANJA

Kdo je njegov razrednik?

ALEN

To-

MAX

Ne ji povedat! Fak. Fak, fak, fak! Zasral sm, faking vse sm zasral …

(Prime se za čelo ter hodi sem ter tja.)

JANJA

Kaj je z njim? To ni normalno.

ALEN

A lahko prosim greva na stranišče? Obljubim, da bova potem pršla do vas, da to uredimo. Samo … Malo bi-

JANJA

Prav. Hitro, preden kdo pride.

ALEN

Hvala in se še enkrat opravičujeva.

(Gre do Maxa in ga zgrabi za roko.)

Zdej si pa res najebal.

6. HOUSE OF CARDS

Liza in Stela sedita na terasi Kejva in se učita. Miza je še bolj razmetana kot zjutraj. Poleg popitih energijskih pijač je napolnjena s praznimi vrečkami čipsa in zasušenim loncem, v katerem so ostanki špagetov. Čisto ob strani terase je kartonasta škatla, na kateri piše "TELEFONI", na sredi mize pa tiktaka mala prenosna ura. Nenadoma se iz daljave zasliši razburjeno govorjenje.

ALEN

(Pride na teraso in zakriči nekam za sabo.)

Prou, delej ku veš in znaš. Kaj mene briga!

(Gre v barako in glasno zaloputne z vrati.)

STELA

Wow, kaj se dogaja?

(Na terasi se pojavi Max. Svojo šolsko torbo odvrže na klop in si začne zvijat čik.)

MAX

Brigej se zase.

LIZA

Uuu, nekdo je spet nadrkan. Kakšno presenečenje!

STELA

Kaj je blo?

LIZA

Pusti ga. Vidiš, da noče govorit z nami.

MAX

(Prižge čik in kadi.)

Nč. Alen spet neki pretirava.

LIZA

Škoda, sm že misnla, da je tokrat dejansko neki resnega.

ALEN

(Naglo pride ven, tako da vrata treščijo v steno.)

Sori, a si lihkar reku, da js pretiravam?

MAX

Ja.

ALEN

Pa ti si nor! A mi poveš, kdo te je lihkar rešu, da te niso faking vrgli iz gimnazije?!

STELA

Vrgli?

MAX

Šuti brt.

ALEN

(Stopi do njega, ga zgrabi za ovratnik in potegne na noge.)

Ne ti meni šuti.

STELA

Ej, stop! Umirta se.

(Vstane in stopi do njiju.)

MAX

Uf, jezen, a? Se te prou malo bojim.

ALEN

Ne jebi.

LIZA

Ej, sej sta kjut, ampak, a se lahko pliiis ne gremo tega par ur pred testom?

ALEN

Ja, js se tut rajši ne bi ukvarjal s faking nestabilnim kurcem zdej, ampak tukej smo.

MAX

Mmm, obožujem izbor besed. Prou sexy.

ALEN

(Še bolj stisne za ovratnik.)

Ne izzivej.

STELA

Alen, stop. Zadušu ga boš.

MAX

(Odrine Alenove roke in si popravi ovratnik.)

Nima jajc.

ALEN

(Se nejeverno zasmeje in naredi krog po terasi.)

Ja, sej. Sploh ne vem, zakaj se še trudim s tabo. Naj te vržejo! Boljše zame.

STELA

A lahko en pove, zakaj se tle gre?

LIZA

Dobesedno.

ALEN

Ah, za nč kej tazga. Samo da se je ta debil tukej odloču napast podravnatlco sred hodnika, kr ni najdu faking psihologinje!

LIZA

Ti si res fuknjen.

STELA

Stop, kaj? Kako?

MAX

(Kadi.)

Mamo še kej tekile?

ALEN

Prasec, nehi se delat, da ne slišiš!

(Gre do njega, mu vzame čik iz ust in ga vrže na tla.)

MAX

(Ga zgrabi za ovratnik in pribije ob mizo.)

Sam še enkrat me prekolni in boš fasu.

ALEN

Pole pa nehi ignorirat in se zresni! Ti sploh veš, ku resno je blo to prej? Namesto da bi se uču za jutri, se greš take bedarije!

MAX

Nisem se šou bedarij. Zmenjen sm bil-

ALEN

To ne pomeni, da greš lahko tolč po vratih! Kreten zjeban! In ti se kao trudiš za jutri? Celo prihodnost si boš zasral!

MAX

Nisem js kriv, okej?! Ona mi ni hotla pomagat. Tam je-

ALEN

To ni njena naloga! Zakaj bi ti mogli stalno vsi pomagat?! Nrdi enkrat za spremembo kej sam.

MAX

(Ga odrine.)

A sm slučajno js prosu za vašo pomoč? Sploh pa, tapravi se oglaša! Kdaj si mi nazadnje sploh kej pomagal? Stalno govoriš, ku mi boš pomagal, ku bo vse okej in pole te ni!

ALEN

To sploh ni res!

MAX

Ja pa je! Samo delaš, delaš, delaš.

ALEN

Ja, ker nimam faking izbire, idiot!

MAX

No, pole mi pa vsaj nehi dajat pofukano upanje!

ALEN

(Se približa Maxu.)

Ti sploh zastopiš, da bi lahko še mene vpletu notr? Samo pazi se, če pride to do Komelove.

MAX

(Ga odrine.)

Kaj tebe to briga! Če smo že pr tem, tebi sploh ne bi blo treba delat te pofukane gimnazije! Že zdavnej bi lahko šou!

ALEN

(Ga zopet zagrabi za majico.)

Nč ne boš ti odloču, kam bi mogu js it, me slišiš?! Noben nima te pravice! Ne ti, ne una glupa psihologinja in ne tisti prfuknjen starc!

MAX

(Se mu hoče iztrgat.)

Glup si!

ALEN

Prou! Sm pa glup! In kaj boš naredu?! Tut če hočeš zamenjat z mano, ne moreš! Tko da nehi se prtožavat in rajš kej nrdi!

MAX

(Ga odrine stran.)

Prou! Bom pa zakuru šolo!

STELA

Pa ne spet s tem bullshitom.

MAX

Ku da niste bli še en dan nazaj vsi navdušeni nad to idejo!

ALEN

Noben ni bil navdušen, kreten.

MAX

Liza je bla.

LIZA

Pa to je bil joke, debil! Sej nismo fuknjeni ku ti.

MAX

Joke? Samo priznaj, da si ne upaš.

LIZA

Utihni! Briga me, če šola izve, ampak moji starši-

MAX

Ti ne bojo pustili it na ples. Tolko o tem, da si obupala!

LIZA

Presnet-

MAX

Dobro veš, da ne boš nikoli nrdila tega testa! Požar je tvoja edina opcija!

LIZA

Zdej se boš še na mene spravu, a? Kaj pa ti veš!

STELA

Dovolj. To je bla itak že od začetka glupa ideja. Noben od nas si ne upa prvoščit posledic, ka bi jih to prneslo, tko da je kr neki, da zdej o tem razpravljamo.

MAX

Vsi ste navadne pičke, k si nč ne upajo!

ALEN

Mogoče smo pičke, ampak vsaj ne bomo ku ti, faking ponav-

(Alen se ustavi. Vsi se ozrejo k njemu.)

MAX

Kaj ne boste?

ALEN

Nč, ne-

MAX

(Se mu približa.)

Ne, ne. Reči, kar si mislu.

ALEN

Ne-

MAX

(Prime nogometno žogo, ki leži ob steni in jo vrže v Alena.)

Reči kar si mislu, pizda!

STELA

Okej, dejmo se pomirit. Mu je pač ušlo.

MAX

A me vi zajebavaste?! To ti ne kr faking uide!

LIZA

Nehi delat zdej big deal. Sej je blo že zdavnej.

STELA

Dobesedno, pa nobenga ne briga.

MAX

(Si pogladi lase nazaj, globoko diha in kima z glavo.)

Okej. Dobro. Super! Če nobenga ne briga, pole pa vse okej.

STELA

Res ni mislu.

ALEN

Nehte ga mirit ku otroka. Bo že preživu.

MAX

Ohoho, lej ga! Kako se on čuti! Fajn, a? Ko ti vse gre. Ko si dobesedna vlačuga od profesorjev!

ALEN

Res se mi ne da zdej s tem-

MAX

Boli me KURAC, okej?! Boli me kurac al se tebi da al ne. Tko ku me boli kurac za vse vas!

LIZA

In nas boli kurac zate!

STELA

Liza.

LIZA

Vidiš, da noče naše pomoči! Boli njega, sej je reku. Pa ga pusti, naj se sam znajde. Itak je fuknjen.

MAX

Js, da sm fuknjen?! Prasica ena-

(Stopi do Lize in jo zgrabi za vrat.)

ALEN

Ou, spusti jo!

(Se požene k njemu in začne vlečt njegovo roko.)

MAX

(Jo trdno drži in se reži.)

Zdej pa ni več smešno, a?

STELA

(Ga udarja po roki.)

Spusti kreten! Kaj si nor?!

LIZA

(Postaja rdeča v obraz. Poskuša razklenit Maxov prijem.)

Zada … vu me … boš … pizda.

MAX

Prou briga me, slišiš?! Malo manj bi odpirala gobec in-

ALEN

(Vzame telefon iz žepa.)

Utihni in spusti, drugače kličem policijo!

MAX

Dej, če si upaš!

LIZA

Alen … Pomagi …

ALEN

Kurac!

(Zagrabi Maxovo roko in jo komaj izpuli stran od Lizinega vratu. Max poleti v steno barake, Liza pa pade na tla in lovi sapo.)

LIZA

Pizda … materina …

STELA

(Steče do Lize in poklekne poleg nje.)

Hitro, dihej.

(Se obrne k Maxu, ki utripa z očmi in se skuša pobrat.)

Kaj si nor?! Veš, da bi lahko umrla?!

(Max se zamaje in se prime za steno barake.)

LIZA

Ti si res … fuknjen …

ALEN

(Se približa Maxu, ki zasoplo diha s povešeno glavo.)

Pejdi bit psihopat kam drugam.

MAX

(Počasi dvigne pogled in jih nekaj časa samo gleda. Nato se majavo sprehodi do mize, pograbi s klopi svojo šolsko torbo in se odpravi stran.)

Kreteni.

LIZA

(Se poskuša dvignit.)

Kaj je lihkar reku?! Ej! Pridi nazaj!

STELA

Kam gre zdej?

LIZA

Pizda ena! Da se mi ne pojaviš več tle! The audacity, k jo ma tip, da spizdi. Alen, pejd za njim in ga prefukej.

(Alen ji ne odgovori. Tiho gleda za Maxom, ki hodi stran.

Ko pride dovolj daleč, da ga ne vidijo, se zgrudi na kolena in bruha v travo. Kakšno minuto zasoplo diha in z mežikanjem poskuša pregnati solze v očeh. Nato se z roko obriše okoli ust, vstane in se s tresočimi koraki odpravi naprej.)

7. N.O

Dej, če si upaš.

Zadnja kabina fantovskega stranišča.

Čas se izteka.

Oddaljen govor učencev in tek po hodnikih.

Kmalu bo konec odmora.

Max čepi ob školjki. V roki ima vžigalnik, škatlico vžigalic,

Tik - tak, tik - tak …

zavojček petard, par rol WC papirja,

Tik - tak, tik - tak …

flaško tekile, čike.

Ne upaš si.

Globoko diha. Glavo ima naslonjeno na steni in gleda v zrak.

Itak ne bi pisu pozitivno.

Pogleda stvari, ki jih ima pred sabo.

Če tega ne narediš, boš umrl
med policami v Lidlu.

Spravi se na kolena in prisloni glavo ob tla.

Umrl boš, umrl boš, umrl boš …

Prepriča se, da ni nobenega.

Umrl boš, umrl boš, umrl boš …

Začne odvijat paket petard.

Tako ja. Moraš se rešit.

Ustavi se. Z rokami se močno pomane po obrazu.

A res hočeš ostat še eno leto tu?

Ne. Absolutno noče. Ne sme. To mora naredit.

Hitro, preden bo prepozno.

Vzame tekilo in jo polije po rolah WC papirja.

Lidl, lidl, lidl, lidl …

Pograbi vžigalnik. Poskuša vžgati.

Lidl, lidl, lidl, lidl …

Ne vžge. Še dobro, da je prinesel vžigalice.

Gori, gori, gori, gori …

Poskuša prižgati vžigalico. Ugasne. Vzame novo. Roka se mu trese.

Tik - tak, tik - tak …

Končno se prižge.

Zdaj pa-

(Nekdo odpre vrata stranišča. Max hitro ugasne vžigalico, pograbi stvari in stopi na školjko.)

ALEN

Max!

MAX

Pizda …

ALEN

(Pobuta po vratih.)

Odpri!

(Max ne odgovori in mirno gleda v kljuko. Alen še enkrat pobuta, Max trzne.)

Alo, vem da si noter.

(Max se hitro ozre naokoli in se stegne po nahrbtnik na tleh, ko se pod vrati stegne roka in ga povleče ven.)

Pridi ven!

MAX

Fak.

ALEN

Kaj maš tle noter?

MAX

(Stopi s školjke, hitro odpre vrata in pograbi nahrbtnik.)

Pusti.

ALEN

Kaj delaš?

MAX

Kaj te briga.

(Poskuša zapreti vrata za sabo.)

ALEN

(Zagrabi rob vrat in se prerine v kabino.)

Reči, da me zajebavaš.

MAX

(Ga hoče potisnit ven.)

Odfukej!

ALEN

A bi rad šou v zapor?!

MAX

Mogoče.

ALEN

Nehi se zafrkavat. To je resno! Misliš, da te ne bojo našli?!

(Se ozre naokoli, steče do vrat stranišča, jih zapre in zatakne kljuko.)

Fak, sm prou vedu. Prou vedu sm, da boš hotu vse zajebat.

MAX

Rešu nas bom.

ALEN

(Ga zagrabi za ramena.)

Kurac boš rešu! Veš, ku je to nevarno? Sej lahko še kdo umre!

MAX

Nehi se dret na mene!

ALEN

Uniču si boš lajf!

MAX

Briga me! Dovol mi je, da nas fukajo v glavo. To ni več normalno, zastopiš?!

ALEN

To še ni izgovor, da požgeš celo šolo!

MAX

Pole mi pa povej, kaj nej nrdim!

ALEN

Nč ne moreš! Samo skoz to mormo prist in pol-

MAX

In pol kaj?! Pol pride še faks in še služba in eno bo slabše od drugega! Ne konča se, štekaš?!

ALEN

Boljše bo.

MAX

Ne, ne bo! Samo poglej mojo tastaro. Vsak dan je zafrustrirana in jezna. Nočem bit tak.

ALEN

Če zbereš neki, kar ti je všeč-

MAX

Sej niti še ne vem, kaj bi rad delu v lajfu!

ALEN

Boš že ugotovu. Najprej začni s tem, kar si izbral, in pole-

MAX

Sej to je fora. Nč nism izbral!

ALEN

Ku to misliš?

MAX

Nism oddal prijave na faks.

ALEN

A nisi reku, da greš na turizem?

MAX

Lagal sm.

ALEN

O, fak. Ti me zajebavaš. Kaj bo rekla tvoja mama?

MAX

To te skrbi? Pizda, Alen!

(Se obrne in pobere vžigalice.)

ALEN

(Mu jih izbije iz rok.)

Da si niti ne misliš!

MAX

Umakni se.

ALEN

Kmalu bo konc odmora.

MAX

In lih zato morm pohitet!

ALEN

Vse nas boš zasral.

MAX

Odfukej.

ALEN

(Pride do njega in mu zvije roke na hrbet.)

Nč ne boš naredu.

MAX

Au, pizda! Spusti me!

ALEN

Povedu bom profesorci!

MAX

Spusti me!

ALEN

Ne morem tvegat, a štekaš?! Če to nrdiš, nas boš vse zvleku notr.

MAX

Spizdi!

(Se izvije iz prijema in odrine Alena, tako da ga odnese par korakov nazaj.)

Dovol mi je, da mi stalno neki pametuješ! Pizda, se obnašaš, ku da si moj starš!

ALEN

Ti pa se obnašaš ku otrok! Vse odkar si ponavlju razred, se samo delaš neko žrtev! Kaj me gledaš?! Ja, reku sm, in kaj pol?!

MAX

Ubil te bom.

ALEN

Fakkkk, a res? 4 leta so že od tega, sam priznaj, da se je zgodilo and move on.

MAX

Aja?! Tko ku si ti move-onal od tvoje mame?

ALEN

(Zakoraka do njega in ga zgrabi za ovratnik.)

Zdej si pa šou predaleč.

MAX

Ona je vsaj šla, ne ku ti, ka kr pustiš, da te tip tepe!

ALEN

Misliš, da nočem it proč?! Ti nimaš pojma, kolko se trudim za ta Maribor! In zdej boš ti vse uniču s to tvojo glupo idejo!

MAX

Ne zdej mene krivit! Zakaj te ni mama vzela s sabo, če je že bla tko prijazna?!

ALEN

Ni mogla. Takrat-

MAX

Ah, dej nehi. Pomoje se sam ni hotla ubadat s tabo!

(Alen udari Maxa naravnost v nos. Iz nosa mu priteče kri. Max ga presenečeno pogleda.)

ALEN

Prasec si.

(Se obrne in gre.)

MAX

(Si poskuša z roko obrisati kri.)

Ej, kam greš?

ALEN

(Odtakne vrata.)

Profesorci grem povedat. Dovol te mam.

MAX

(Hitro steče do njega.)

Ne, Alen, čaki!

(Ga zgrabi za roko.)

ALEN

(Se otrese.)

Pusti me!

MAX

Sori, okej? Nism mislu. Nism hotu-

ALEN

Briga me, pizda pofukana! Ne bom več pustu, da tko manipuliraš z mano!

MAX

Ne, no. Js … Oprosti, okej? Ne bom več …

ALEN

Prepozno. Sam si si kriv.

MAX

Ne, Alen. Ustavi se, plis. Ne smeš it. Pomagej mi pospravit. Obljubim, da ne bom nč nrdu.

ALEN

Kaj, a zdej si se pa usral, a?!

MAX

Oprosti. Nism mislu glede tvoje mame.

(Alen ga nekaj sekund v tišini gleda.)

ALEN

Pejdi pisat test.

MAX

Kaj?

ALEN

Test. Zdej.

(Zazvoni šolski zvonec. Alen odpre vrata in pogleda, če je kdo zunaj. Nato se ozre nazaj k Maxu.)

Pospravi in se vidiva v razredu.

MAX

Ne, stop! Ne morem!

ALEN

Če ne prideš, bom povedu profesorci, kaj si mislu nrdit.

(Odide.)

MAX

Alen!

(Ne obrne se.)

Fak!

(Udari v steno. Nato stopi do umivalnika in se z rokami nasloni nanj. Globoko diha.)

To je to. Zasral si. Lidl te že čaka.

Nočem umret.

Lahko pa še eno leto preživiš na gimnaziji.

Ne morem.

(Odpre pipo in si grobo drgne kri iz rok.)

Konec je z mano.

Fak, fak, fak, fak, fak … Kaj sm naredu?

(Steče do zadnje kabine in začne hitro vse tlačiti v nahrbtnik. Panično se ozira naokoli. Izrabljeni vžigalici vrže v školjko in potegne vodo. Nato steče iz stranišča.)

8. KLIC

Max hodi po ulici. Mehanično pomika noge naprej, roke ima ob telesu. Gleda v tla. Ko pride do konca ulice, z rdečimi očmi pogleda proti veliki beli hiši. Okna so zaprta, balkon prazen. Počasi se sprehodi do vrat, medtem pa gleda proti oknu. Pred vrati za sekundo okleva. Iz žepa vzame robček in si pihne nos. Zavzdihne, nato pa s silo odpre vrata. Ropota, ko si sezuva čevlje, vrže jih v omarico. Ustavi se in se ozre po hodniku. Stoji čisto pri miru. Posluša. Obrne se nazaj proti vhodnim vratom. Razmišlja. Nato se zopet obrne in se bos sprehodi po hodniku. Hodi po prstih in posluša. Nič. Počasi odpre vrata kuhinje, da se naredi reža. Pogleda skoznjo. Kuhinja je prazna. Previdno stopi noter in se razgleda.

MAX

Halo?

(Noben ne odgovori. Takrat na mizi opazi listek, na kateremu piše: POKLIČI! Max posmrka in se ozre še enkrat okoli sebe. Posluša. Nato steče na hodnik in po stopnicah do zgornjega nadstropja.)

Leon?

(Gre do sobe na koncu hodnika in stopi noter. Pogleda naokoli. Nikogar ni.)

Fak.

(Vrata pusti odprta in steče na drugi konec hodnika. Previdno odpre vrata večje sobe.)

Tata?

(Soba je prazna. Okna so zaprta. Steče nazaj po stopnicah navzdol. Gre v kuhinjo, vzame listek in ga še enkrat prebere. POKLIČI! Nato dvigne glavo, malo pomisli in steče do vhodnih vrat. Odpre jih in kar bos steče

po travi okoli hiše. Vrt je pokrit s kopreno, garaža pa je prazna. Max si grize ustnico in nekaj časa samo stoji pred garažo, kot da bi čakal, da pripelje avto. Nato steče nazaj v hišo.)

Ej, doma sm!

(Ko mu noben ne odgovori, gre nazaj v kuhinjo, pobere listek in ga obrne na drugo stran. Prazna je. Z rokami se nasloni na pult in položi glavo v dlani. Nekaj časa tako stoji in diha. Nato vzame iz žepa telefon in ga da na pult. Odpre imenik in poišče mamo. Ne pritisne kliči. Obrne se, si da roke na usta in zakriči. Počepne na tla in da glavo med noge.)

Pokliči.

Kje so vsi?

Pokliči.

Je tko jezna name?

Pokliči.

Ne morem.

(Max se podrgne po obrazu in zopet vstane. Nekaj časa gleda v odprt telefon in listek na pultu. Posmrka, nato pa zagrabi telefon in pokliče.)

KATJA

… dej nazaj! Prou vedno se moreš doti- Max? Halo?

(Max obstane. Grize si ustnico in gleda v telefon.)

Halo? Kaj je s tem internetom? Tomaž!

MAX

Oj.

KATJA

Lej ga. Si se končno javu. Kaj je, si doma?

MAX

Ne.

KATJA

Ne mi rečt, da si še vedno v tisti vaši bajti? Da se pr tej-

MAX

Kje ste?

KATJA

A zdej te to zanima? Če ne bi zbežal, bi vedu, kam smo šli.

MAX

(Posluša in hodi gor in dol po kuhinji.)

Kje je Leon?

KATJA

Ti mi rajš povej, kako je šou test.

(Max se ustavi. Globoko požira slino in roko zakopa v lase.)

Max …? Halo? A je spet crknu-

MAX

Kje ste?

KATJA

Mislim, da sm te najprej js neki prašala.

(Max ne odgovori. Z roko se cuka za lase in posluša. Katja zavzdihne.)

Na morje smo šli. Če si slučajno pozabu, je jutri od Leona rojstni.

(Maxu se oči napolnijo s solzami. Hitro utripa z očmi, da bi jih pregnal.)

MAX

Nism.

KATJA

No, lepo da se vsaj tega spomniš.

MAX

Noben mi ni nč reku.

KATJA

Komu naj rečem, a? Za dva dni si zginu, niti na telefon se nisi javljal in zdej boš užaljen? Ne gre tko, ljuba duša.

MAX

Lahko bi-

KATJA

Dej, dej, samo nehi mi s takimi neumnostmi. Sam si si kriv. Sploh pa se maš za učit. Tut če ne boš mel popravnega, se bliža matura in-

MAX

Prou vedno moreš s tem.

KATJA

Kako je šou test?

(Max začne hodit gor in dol po kuhinji. Stiska ustnice. Po obrazu mu kapne solza.)

Max? Ne mi rečt, da je spet šlo slabo.

MAX

Ne.

KATJA

Vidiš, to je samo zato, kr si šou v tisto barako. Nobenga miru, nobenga-

MAX

(Se ustavi in si grize noht.)

Kdaj prideš domov?

KATJA

(Zavzdihne.)

Ne vem. Mogoče bomo ostali do četrtka.

(Max začne jokat. Stisne oči in glavo zakopa v rokav, da ga ne bi bilo slišat.)

Max? Kaj je?

(Max smrka v rokav.)

Lej, če maš kej za rečt, pohiti, kr morm it. Lihkar gremo jest in lokal se zapre čez eno uro. Leon! Reči tatu, da gremo!

(Max še kar nič ne reče. Sope v rokav in mežika z očmi.)

Max? Okej, če maš karkoli, se lahko slišimo zvečer. V hladilniku maš juho in pašto.

(Max nič ne reče.)

Si slišal?

MAX

Ja.

KATJA

Dobro, se slišimo zvečer. Uči se.

(Max hoče še nekaj reči, ko se zasliši zvok prekinjenega klica. Takrat bruhne v jok.)

9. JURE

Stara lesena baraka, do katere se pride po ozki makadamski cesti. Na eni strani vinograd, na drugi pa gozd, ki ga od barake ločuje deroča reka. Temni oblaki prekrivajo nebo in nekje v daljavi se sliši grmenje. Izgleda, kot da se bo vsak čas ulilo. Na leseni strehi stoji svetlolas fant, oblečen le v tanko sivo majico, v katero se zaganjajo sunki vetra in razkrivajo njegovo suho postavo. Gleda predse, v reko pod sabo. Roki ima sproščeni ob telesu.

Včasih razmišljam, ku bi blo, če bi se ubil. Pa ne da zdej o tem razmišljam nonstop, to ne, samo tko. Ne vem. Neka misel smrti me privlači. Malo mi je … kul. Če bi se ubil, bi se najverjetneje z nekje vrgu. Ka če se vržeš, pomeni, da dejansko neki cajta letiš. In kdo ni hotu vsaj enkrat v lajfu letet? In če bi se vrgu, bi bil sigurno v vseh novicah. Kdo si je še zapomnu koga, k je spil tablete al si prerezu žile? To je za pičke. Edino z mosta se ne bi nikoli.
Ne vem, če o tem razmišljam zato, ker bi se dejansko hotu ubit, al samo zato, kr hočem videt, ku bi starši odreagirali. Čeprav, če bi bil mrtu, ne bi nikol vedu. Ampak vseeno, zanima me, al bi jim blo vseeno. No, vseeno lih ne. Ampak če bi jim blo dejansko mar. Leon bi se itak cmeru ku šjora, ampak una dva … Zanima me, al bi jima blo kej lažje. Sej ne bi tega rekla naglas, to nikoli. Samo misnla bi si: "Končno konec tega mučenja. Zdej se lahko končno posvetiva samo Leonu."
Enkrat sm mami reku: "Mama, ubil se bom," sam me ženska itak ni jemala resno. Bla je tko: "Nehi govorit o neumnostih, o katerih nč ne veš. Sploh pa si ne bi upal." In to me je tko razkurlo. Kira pička pa misli, da sm? Tko da pole sm bil ponoči tko jezen, da sm preprosto odprl moje okno in stopu gor na rob. Kr je okno lih dovolj visoko, da lahko vstanem, pa se ne zadanem z glavo. In neki časa sm tko stal. Veter mi je pihu direktno v faco, js pa sm se z nogami cingal naprej in nazaj, tko da so moji prsti viseli z roba police.

(Max se pomakne do roba lesene strehe, tako da ima stopala čez rob.)

Pa sej sm se držal, ne bi padu. Sm pa razmišljal, ku bi blo, če bi se fuknu tja dol. Če bi mi naša trava malo ublažila padec in ne bi tko bolelo, ku če bi se fuknu na beton. Pol sm pa začutu, ku mi po roki neki leze. Pogledu sm in vidu tazga ogromnega rjavga pajka. In sm se usral in sm ponesreči spustu okvir okna, noga pa mi je zdrsnla čez rob, tko da sm zgubu ravnotežje in padu. Z ritjo sm udaru ob rob okna in srce se mi je ustavlo, ka sm mislu, da sm bom zvrnu

direkt skozi. In zarad panike, k me je kr žgala, sm se ponesreči ugriznu v ustnico, tko da me je še tisto bolelo. In blo me je pofukano strah. Tko pofukano strah me je blo, da se je čas ustavu, medtem ko sm mel cel vrtiljak misli v glavi in sm obupano iskal eno uporabno rešitev, k bi me rešla pred padcem. Pole pa je ta trenutek minil in sm z roko zakrilu navznoter, tko da sm se namesto naprej skoz okno zvrnu na hrbet v mojo sobo. Butnu sm z glavo ob tla, da se mi je prou stemnilo pred očmi, in ves presran jemal sapo. In tko sta me našla starša. Na hrbtu pod odprtim oknom, noge v zrak, obraz pa sm mel moker od dežja, k je vmes začel padat. Ampak meni je blo fajn. Našla sta me po kakih 15 minutah, ko sta pršla pogledat, al se učim. In js sm kr tam ležal. Kr sm čutu neki drugega … Ne strah, ampak tko neko pumping energijo, k sm jo mel. Podobno ku k greš bungee jumpat. In sm se počutu ful carsko.

(Max zapre oči in globoko vzdihne.)

Pač ja, vem, da sm v sranju. Vem, da bi mogu neki popravit. Mogu bi se zrihtat. Mogu bi se začet bolj resno učit, poslušat starše. Mogu bi se »vzet v roke,« ku to velikokrat reče moja mama: »Vzemi se v roke, Max. Zdej si že dovolj star.« In ja, vem, da je moj lajf večinoma v kurcu in da sm jst v kurcu, ampak preprosto ne morem. Nimam motivacije, utrujen sm od vsega. Od šole, od staršev, utrujen sm od sebe, pizda. Ne vem … Prepozno je. Ne vem več, ku lahko vse to popravim. Ampak če bi se preselu … Če bi se lahko faking preselu nekam drugam, v Ameriko, alpa, pizda, tut v Italijo ne bi blo slabo, samo nekam drugam. Čeprav kurac, ne znam niti italijansko niti angleško dobro. Ampak če bi se preselu, bi blo vse drugače. Takrat bi pa res začel na novo. Primu bi se v roke in bi se res začel učit, spoznal bi nove ljudi, začel bi se družit, mel bi frende, nehal bi pit in kadit, kr itak ne bi rabu, in dejansko bi enkrat za spremembo pospravlju svojo sobo. In tut če mi ne bi šlo v tej pofukani šoli, bi vztraju in dobil to pofukano maturo in šou naprej na faks. Pa dobil bi si nek side job, k bi mi dejansko neki pomenu, in bi služu keš. In bi začel na novo. Pozabu bi na vse to, kar se je tle zgodilo, vse bi poslal v kurac in bil nekdo drug. Mogoče bi si celo zamenju ime, kaj js vem. Samo tle? Tle pa ne. Tle se ne da več. Ne morem začet na novo. Vsi me poznajo. Vejo, da sm v kurcu.

Se spomniš Jureta?

Ja.

Kolko hrane je pojedu.

Ja. Prou debel je bil.

In kako kar ni in ni znal plavat.

Res čudno. Kako to, da ni znal plavat?

In kako te je včasih prav grdo pogledal.

Dobro, to pa ni res.

Ja pa je.

Ne pa ni.

Ja, včasih te je.

Okej, mogoče res. Ampak samo včasih.

Mislim, da ni preveč maral
svoje hiše.

Vsaj enkrat na teden sem jo čistu.

Mogoče je hotu, da jo večkrat.

To je nemogoče.

Mogoče se je hotu večkrat
družit s tabo.

Res dvomim.

Vseeno. Fajn je blo.

Ja, je blo.

Ej, kaj pa se je zgodilo z Juretom?

Ne vem.

Ja, veš.

Ne, ne vem.

Ja, pa veš.

Leon ga je izlil v školjko.

To se pa samo v filmih zgodi.

No, včasih filmi postanejo resničnost.

In, zdaj plava po oceanu?

Ne vem. Mogoče je pa obtičal v cevi, ker je bil predebel.

To pa že ne.

Mogoče se je zataknil in …

In kaj?

Maš prav. Verjetno plava po oceanu.

Pogrešam Jureta.

Ja … Jaz tudi.

(Max odpre oči in pogleda proti reki. Mirno diha, stiska ustnice. V njega se zaleti močan sunek vetra. Eno nogo premakne malo nazaj in se pri tem nekoliko čudno zamaje. Poravna stopalo in si popravi razmršene lase. Ponovno se pomakne na rob. Z vso težo pritisne ob streho, ki rahlo zaškripa. Diha bolj hitro. Globoko vdihne in izdihne. Spusti roke zopet ob telo in zapre oči.)

Vdih,

izdih,

vdih,

izdih.

Če bi vsaj bil dober prijatelj.

MAX!

Konec.